

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτὰ ὑποχρεωτικῇ:

ΕΝ ΤΩ ΕΣΣΤΕΡΙΚΩ	ΕΝ ΤΩ ΕΣΣΤΕΡΙΚΩ
Ἔτησι	Σελ. 12
Ἐκάστης	Ἔτησι
Ἐκάστης	Σελ. 14

Τὴν ἐκάστην φύλλον γράσει 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

THE ALBANY JOURNAL

Г Р А Ф И К:

KENTRIKH OΔOS.—'Αγορά Κύκκου 'Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΔ') ΑΡΙΘ. 4 (639)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου).

тн 14н Маџов 1919.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΠΡ. ΛΑΟΝ

Ἐπειδὴ ἐπλευνεται ἡμέραι με-
γάλης ἐθνικῆς εὐτυχίας διὰ τὸν
Ἑλληνισμόν, οὗτος ἐπλευκτοῦ ἀ-
ποτελεῖ μέρος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς
πληθυσμὸς τῆς Νήσου ταύτης,
ἐπικαιροῦ νομιζομένου ὡς ἀνευ-
θύνομεν θεομὴν ἐκκληθῆναι εἰς τὴν
ἔμφυτον καὶ ἐγνωσμένην εὐγένειαν
τῶν αἰσιμάτων αὐτοῦ, αἵνα προέ-
κειται νὰ τεθῶσιν ὑπὸ μεγάλῃν
δοκιμασίᾳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὅλη ἐν τῷ μακρῶνι βίῳ αὐτῆς ὑπέμεινε παντοίας μεταβολὰς καὶ περιπέτειας τῆς τύχης αὐτῆς, οἷς μὲν εὐτυχεῦσα καὶ μεγαλυνομένη ὡς δὲ ἀνχοῦσα καὶ ταλαιπωρουμένη, καὶ ἐν πάσῃ περιπετῶσι ἐπεδεδίξατο ἀκατάβλητον ἔγκραττον καὶ ἀξιοδυνάστον μεγαλοφρονίαν.

Καταθριαμβεύσαντες οἱ Ἕλλη-
νες τῶν Ἀσιατῶν ὑπὸ τὸν Ξέρ-
ξην ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς
καὶ καταδιώξαντες αὐτοὺς μέχρι
τῶν ὀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας ἤρκε-
σθαι εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν
παθόντων τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν
καὶ ἔτιμον εἰρήνην συνομολογή-
σαντες πρὸς τὸν Μ. Βασιλέα δι-
έτελσαν εἰρηνικώτατα πρὸς αὐτὸν
καὶ πολικευμένοι ἐντίμως καὶ ἀ-
διοκρετῶς μηδὲ ποτε μηδεμίαν ἐπι-
βουλὴν ἢ κακοποσίαν μετέλλουν
καὶ αὐτοὶ ἡ τῶν ἀνηλθόντων του-

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος κυρίαρχος
γενόμενος ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς
θαλάσσης μέχρι τοῦ Παρσπαμί-
σου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παν-
τοίων καὶ διαφοροῦστων φυλῶν
καὶ λαῶν κατέβηκεν ἀθάνατον δό-
ξαν καὶ εὐφρομίαν, διότι πρὸς πάν-
τας μετῴηθ' πρωτοφανήν μεγαλο-
ψυχίαν καὶ ἀπαράδειγμαστον μέ-
χρι τότε φιλάνθρωπίαν ἐπιδικῶν
ὅλην τὴν ὑποταγὴν καὶ ὑποδο-
ύων τῶν λαῶν ἀλλὰ τὴν ἐλευθε-
ρίαν καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν αὐτῶν,
καθιστὰς αὐτοὺς μετόχους δ' ὧν
τῶν ὠλεῶν καὶ πνευματικῶν ἀ-

ἡ ἀνάστασις τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ
 ἰκόντας καὶ οὐδέποτε ἀκοντας.
 Ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ αὐτο-
 κρατορία τοῦ Βυζαντίου ἄσμενος
 ὀδεῖτο ἐντέος τῶν ἡρώων τῆς ἐπι-
 κρατείας αὐτῆς λαοὺς βαρβάρους
 καὶ ἀγροίκους, ὁσάκις οὗτοι προσ-
 ἔρχοντο μετὰ κλάδου ἐλαίας, καὶ
 πεδαψίλευεν εἰς αὐτοὺς χαρεῖς
 εὐθόου καὶ φειδῶς πάντα τὰ ὀ-
 φελὰ καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ τοῦ
 ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἄλλοι καὶ κατὰ τοὺς βαρεῖς
θνητοὺς χειμῶνας ὑπὸ τὴν οὐ-
ρανὴν κυριαρχίαν τῶν Ῥωμαίων
καὶ ὑστερον ὑπὸ τὴν ὥμην τυ-
τάντων Φράγκων καὶ Τούρκων
Ἑλληνική φυλὴ ὑπέμεινε μετὰ
παράδειγματίστον ἔγκρατοςτόσεως
καὶ πικροτάτας καὶ ὀδυνηροτάτας
δοκιμασίας καὶ ἡδυνήθη ἀπὸ τῆς
καταλογεωτάτης καμίνου τῶν μα-
ρτυριῶν δοκιμασιῶν καὶ ταλα-
ιωρῶν καὶ ἀπαλλαγῇ πλήρης
ποφύλου καὶ ζῆσις ἔθνικης

Ἐπιλήρημονες οἱ σύγχρονοι ὁ Ἐλ-
ληνες δὶαν τῶν ὀδυνηρῶν καὶ
μακραιῶνων ἐκείνων θαυμασιῶν
διήγαγον ἐπὶ τῆς ἡρωισμένης ἀλλ'
ἐλευθερίας χώρας μετὰ τῶν πρῶν
πολεμίων καὶ τυράννων αὐτῶν ὡς
συμπολιτεῖαι καὶ ὁμοσυνεῖς ἐν πλή-
ρει ἰσοτίᾳ ἐνδύοντο τοῦ νόμου
καὶ ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ κατὰ πά-
σας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ τε πολι-
τικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Τοῦτο ἐγένετο διὰ τὴν πρώτῃν ἀπελευθέρωσιν καὶ μὴν γυνάν καὶ ἐπανελήφθη κατὰ τὴν προσάφτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ μέρους τῆς Ἠπείρου, καὶ μετὰ τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913 οἱ Τούρκοι ἀλγυμάλωτοι κατὰ μυριάδας ἐδιεθλόνη τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίαις των μετὰ τόσων ἐθνοουσιασμοῦ ὥστε ἐδέχθηεν ἡ Νεοτουρκικὴ κυβέρνησις διὰ προκηρύξεως ν' ἀπαγορεύσῃ ἐπὶ ἀπειλῇ βαρεῖας ποινῆς πᾶσαν περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων εὐφημιον μέναν.

Ἐναντιοὶ καὶ τότε καὶ τώρα ὑπάρ-
χουσιν αἱ διακηρυττόμεναι δηλώ-
σεις καὶ ὁμολογίαι τῶν τε Μωα-
μεθανικῶν καὶ τῶν Ἰσραηλιτικῶν
κοινοτήτων εἰς τὰς προσαρθεύ-
σας Ἑλληνικάς χώρας πρὸς τὴν
Ἑλληνικὴν διοίκησιν τῆς εὐννο-
μοσύνης καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ
τῇ μεγαλοψύχῳ, μεγαλόφρονι καὶ
τελειῶς φιλελευθέρῳ πολιτείᾳ αὐ-
τῆς πρὸς πάντας τοὺς ἀπρόσους
ἄνθρωποι διακρίσεως φυλετικῆς ἢ θρη-
σκευτικῆς.

Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ πικροῦ καὶ
θλιβεροῦ παρελθόντος ἐξορίσθησαν
εἰς λήθην καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ
ἀνατωμένη τὰς χώρας αὐτῆς νί-
θει ἀπαντας τοὺς πληθυσμούς
ἐν αὐταῖς ὡς πολίτας μιᾶς καὶ τῆς
αὐτῆς πατρίδος καὶ θεωρεῖ κοινούς
μεταξὺν ὁμοφύλων ὡς παράγοντας
κοινῆς εὐθυμίας καὶ ποσόδου.

Μετά τούτα παλαῖά τε καὶ
πρόφωτα παραδείγματα, τιμῶντα
ἐξαιρετῶς τὴν φυλὴν ἡμῶν, δὲν
δικαιούμεθα νὰ ὑποπτεύωμεν δι-
ὰ ἐπικειμένην ἀνατολὴν τῆς χειρα-
ροστήσεως καὶ ἐλευθερίας καὶ εἰς
Ἑλλάς χώρας καὶ εἰς τὴν πολυπαθὴν
καὶ μερσιπαθὴ ταύτην Ἰσθμὸν δὲν
θὰ γίνονται δεκταὶ παρὰ τοῦ Κυ-
ριακοῦ λαοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς με-
ταπονοησίας καὶ γενναιοφροσύνης
ἡμεῖς ἐξακρατήρισαν τὴν Ἑλλη-
νικὴν φυλὴν κατὰ πάσας τὰς πε-
νθίας τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐ-
τυχῶν αὐτῆς.

Τοιαυτή περίοδος ἀλλεπαλλή-
λων ἐθνικῶν εὐτυχιῶν ἤρξατο ἀπὸ
τοῦ 1912 καὶ κατ' αὐτὰς προέκει-
ται νὰ συγκορυφωθῶσιν αὐταὶ εἰς
τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τῶν ὁπο-
λειπομένων Ἑλλήν. χωρῶν καὶ εἰς
τὴν ἐπὶ ἐπτά ὅλους αἰῶνας κατα-
στάντην Κῦρον. καὶ ξενοκρατουμέ-
νην Κῦρον.

Ἐπικείται ἄρα ἡ ἐπὶ ἐπὶ ἡ-
λους αἰώνας προσδοκωμένη ἀνέ-
στασις, καὶ ὡς ὤμεν ἔτοιμοι τὰ
παρετίσωμεν καὶ πανηγυρίσωμεν
αὐτὴν ὡς γνήσιοι Ἕλληνες καὶ
ἐλλήνδεις χριστιανοὶ ἄδοντες παι-
δα εἰς τὴν Ἑλλην. ἐλευθερίαν καὶ
ζῶντας εἰς τὴν προστάτην καὶ σω-
τήριαν Θεοὺ ἡμῶν.

Τὸ χαρμόσυνον καὶ θεοπέσιον
 ἔλευσθερίως σάλλισμα ἡς ἐξ-
 εἰρηγ ἔν ἡμῖν μόνον τὰ εὐγενῆ
 αἰ ὑψηλὰ συναισθηματα καὶ φρο-
 ῆματα τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ ἡς
 αταπίεξη πάντα ταπεινὸν διαλο-
 σμὸν καὶ πᾶν συναισθημα ἀ-
 νερῶν.

Ἄς ἀναδελφωμεν τὴν ἀπελευ-
 ερωθῆσαν πατριδα ἡμῶν εὐρὺν
 πᾶδιον εὐημερίας καὶ προόδου
 πρὸς διακρίσεως φυλετικῆς καὶ
 ῥηγοκεντικῆς, ἢ τῷ ὅποῳ δικαιο-
 νῆται πάντες ἐπὶ τῇ ἑλευθερίᾳ
 τοῖς δικαίοις καὶ ὁλοκληρωθε-
 ῶσι, βέβαιοι ὄντες ὅτι οἱ νικῶνται
 τοιοῦτοί ποτε καὶ ἂν εἶναι, θὰ φέρω-
 σι τῆς νίκης τῶν στέφανον καὶ τὰ
 ὁλύμπια ἑκαπθία αἶψα προβάλλει
 ὀλιτεια κατ' ἐξοχὴν εὐνομονυμένη
 αὐτά δικαία.

Κατὰ τὸ ἀποστολικὸν ρῆμα, ἐν
αὐτῇ ἐλευσένεραϊς Ἑλληνικαῖς χώ-

ραῖς· οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ ἢ Ἑλλήνι
 οὐκ ἐν δοῦλῳ ἢ ἐλευθέρῳ ἀλλὰ
 πάντες ὑπάρχονσι πόλιν ἴσοι
 καὶ ὁμότιμοι τὸν αὐτὸν ἐπιδιό-
 κουντες καὶ ἐπιτελούντες προορι-
 σμὸν, τὸν προορισμὸν τῆς σταθέρ-
 ος προόδου καὶ τελειώσεως ἐν
 παντὶ καλῶ καὶ ἀγαθῷ.

Ἐπανδρόντες πάλιν τὸ Ἑλληνικὸν κράτος μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας ἡς ἀναδείξωμεν τοῦτο φευγῶριον τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἰδεῶν καὶ περιλαμβάνον ναὺν τοῦ εὐγενεστέρου καὶ ἰδανικωτέρου πολιτισμοῦ ὧν τὸ γλυκὺ καὶ θαυμαστὸν φῶς νὰ προσελκύῃ τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀπὸ τούτου ὡς ἀπὸ δασυειρέτου πηγῆς νὰ ἀντλῶσιν αἱ γενεαὶ πᾶσαι τὸ ἀλλόμενον τοῦ Εὐαγγελίου ὕδατος τῆς ὑψηλοτέρας καὶ εὐγενέστερας ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῷ κόσμῳ.

Μετά τοιούτων διαλογισμῶν, μετὰ τοιούτων πόθων καὶ ἀποφάσεων ἃς προσδοκῶμεν καὶ ἃς ὑποδεσθῶμεν τὴν ἐπικειμένην ἀνατολὴν καὶ παρ' ἡμῖν τῆς ἡμέρας πῶς μεγάλων ἐθνικῶν εὐτυχῶν, καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τοιαύτης ἀδικοκρίτου φιλίας καὶ ἐχθροῦ.

Φαίνεται· δὲ οὐχ ἄλλου τινὸς δου-
 λολας ἐσχετομένη μετὰ τῶν δηγ-
 λίκων καὶ συμμαθητῶν μου, οἱ ὅποιοι
 ἐξενίκοντο ὑπὸ τοῦ καθαρῶν ὄντος μα-
 νατικοῦ τοῦ αἵματος μου, πολὺ διαφθ-
 ροντος τοῦ μισοβαρβάρου τότε συμ-
 ματικού, βρισθόντος τουρκικῶν καὶ ἰτα-
 λικῶν λέξεων, καὶ τῶν Ἑλληνικῶν
 ἐν αὐτῇ λέξων τῶν πλείστων τερα-
 τωδῶς παρεφθαρμένων, καὶ ἡναγκα-
 σμένην ἄντιοι καὶ ἀντεπεξέρχουμαι κα-
 τὰ τῶν χλευασμῶν αὐτῶν διὰ τῶν
 ἰσχυρῶν μανατικῶν. Ἐπεβαλλετο ἐπὶ τοῦ
 δηγλίκου μου καὶ ἐξένιξε τοὺς με-
 γαλειτέρους τῆ παιδικῇ μου ἀφοβίᾳ.
 Δὲν με ἐφόβουν· οἱ σκοτεινοὶ καὶ ἀ-
 πὸ κεντροῦ τοιοῦ, οἱ μαυμπούλας, τὸ
 στοιχείδι, ἡ ἀσπρομαλλοῦσα, ὁ ἀράκης
 καὶ πολλὰ ἄλλα μορμολόκια δι' ὧν
 συνήθειζον ἐν Σμύρῃ καὶ μαρμολό-
 κισσιν ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ηλικίας τὰ
 μικρὰ, ἐμβάλλοντες τὴν δεξιάν ἡλιαν
 πρωίμως εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Κα-
 τεπλήθισσαν, ὁσάκις ἔφερον εἰς αὐ-
 τὰς τὰς ἐστέρας σημεῖα ἀπὸ τῶν τῶ-
 ρων ἐν τοῖς περιβάλοις τῶν ἀνορια-
 κῶν ναῶν—διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη
 τότε τὸ εὐρτάτονον νεκροταφεῖον—καὶ
 ἐκφύβως ἀνῆρχον ἐνὸς τῶν σκοτει-
 νῶν στεγῶν, ὅπου ὑπετίθετο ἡ κα-
 τοικία ὅτων ἐκείνων τῶν μορμολο-
 κελίων.

Τὰ πλεονεκτήματά μου ταῦτα ἀνέ-
πνεον σεβασμὸν ὅστις ἐνισχύετο ἐν
μαλλόν ὑπὸ τῆς γοργῆς ἐπιδόσεώς
μου εἰς τὰ γράμματα καὶ προσεδίδον
μοι ὑπερῶν τινα ἐπὶ πάντων τῶν
συναξιασῶν μου, ἥτις μοι παρείχε
καὶ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀρχηγίαν
εἰς τὴν συλλογικὴν ἀποφασίην καὶ
πράξεις τῆς ὅλης τάξεως. Ὡρῶν
διὰ τοῦτο ν' ἀντιμετωπίζω πάντα ἀ-
ποφασιστικὰ παρενοχλοῦντά με, συμμαχῶ
καὶ μάλιστα συναξιαστικῶς μου καὶ
περιερχομένη συχνὰ εἰς ῥῆθιν πρὸς
τὰ ζῶντα καὶ ἐνδοχρητικὰ ταῦτα στοι-
χεῖα, ὥστε καὶ ὁλοσχερῶς ἀκούουσι,
ἐντοταίσιμος πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον ὡρε-
θόν καὶ προηγώμαι καὶ καὶ ἀνδραγαθῶς
εἰς τοὺς πετροπολέμους τοὺς ὅπουλος
συχνὰ εἰς τὰ θάλαν (πλατείας ἢ γῆ-
θεν ἀναπεπταμένα) πρὸς ἑμῖλους
ἑλλαν ἐνορίων, ἰδιαιτέραν δὲ ἡσανό-
μεθα εὐχαρίστησιν καὶ πετροπολιόμεν
πρὸς τοὺς φράγκους καὶ τοὺς Τούρ-
κους· οἱ ἐβραϊστικαὶς ὀυδέποτε ὀφεί-
λειναν τὴν πρόκλησιν αὐα ὁσονδήποτε

τοτε ὀλιγαριθμώτεροι αὐτὸν καὶ ἀν-
 ὄμεν. Ἡ κεφαλὴ μου διὰ ταῦτα φέ-
 ρει πολλὰς σὺλλας, ὅν μία καταφαν-
 τίστη καὶ μετὰ πέρδον παντήκοντα
 τῶν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἀνωθεν τῆς
 ἐξέως ὀφρύος, κατενεχθεῖσα ὑπὸ
 αὐρικῆς σφενδόνης ἐπὶ τὴν ἀπάλξεον
 τοῦ ἐπὶ τοῦ Παννοκίστρου (ἐνεστικὸς φρου-
 ροῦ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ Πάγου, δεσπό-
 νουτος τῆς πόλεως). Τὰς νύκτας ἡμῶν
 κατὰ φραγμαπαίδων καὶ τουρκοπαίδων
 πανηγυρίζομεν θορυβωδῶς καὶ πολλὴ
 τιθεϊνικῶς, καὶ ταῦτα ἀπετέλουν
 ροπαϊδεῖσαν καὶ προμήνυμα τοῦ φυ-
 τεινικοῦ ἀνταγωνισμοῦ κατὰ τὴν μετέ-
 ρεῖτα κοινωνικὸν βίον. Τόσῃ δὲ ἐπε-
 ράτει ἄλευθρία ὑπὸ τὴν Σουλτανί-
 ἀπποτὸν Ἀζίζ, ὥστε ἐτε-ἔξοστρατεύ-
 ομεν εἰς πετροπόλιν πρὸς ἐμίλους
 τουρκοπαίδων ὑψόμεν σημαῖαν ἐλ-
 ληνικὴν καὶ ἤξομεν θοῖρία ἄσματος
 αἰ: «Μαῦρ' εἰν' ἡ νύκτα τὴν βουάν»,
 Ὡ λυγυρὲν καὶ κοπιερὸν σπαθὶ μου,
 αἰ κατεδυνακόμεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ
 τουρκομαχαλά, ὁπότε ἀντεπεξήρχοντο
 διὰ κινδύνου καθ' ἡμῶν Τούρκοι
 ἄνδρες καὶ χανούμισσα: καὶ μητέρες
 αὐτῶν, ὀρβήτοσσι καὶ καταρῳμένα τοῖς
 ἡμετέροις.

Φαίνεται διὰ τὰς ἀταξίας αὐτὰς πα-
 βλεπον οἱ διδάσκαλοι μας, ὅτι οὐ-
 ποτε ἐτιμωρήθημεν οὐδ' ἐπεπλή-
 ρημεν καὶ δι' αὐτάς. Ἐνθυμούμεθα
 ὅτι ὁ Ἕλλην διδάσκαλος
 ὀλιππος λειβαθεύς, διὰ μὲ εἶδε ποτε

χροντα την κεφαλὴν περιδεδεμένην, με-
τάταξε νὰ λύσω τὸν περιδισμον, καί
τότε εἶδον ὅτι ἔφερον τὸ τραῦμα ἐπὶ τοῦ
μετώπου ἐμειδισαν. ἐπιλέγων «Καλὰ,
ἵστα ἀλήθης, Σπαρτιάτης, ἀλοήμονον
ἂν ἔφερες τὴν πληγὴν ὅπως»

Ἡ διασπαρῆ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφη-
κερῶν εἰς Τουρκίαν ἦτο παντελὲς
ἐλευθερία, καὶ ὅς μαθητὰ κατεπάρ-
χοντες αὐτάς καὶ παρηκολούθουσαν
τὴν Ἐλλάδα μετὰ ζωοῦ διαφέ-
ροντος, μεγαλειτέρου βεβαίως τὸν ἐν
τῇ ἐλευθερίᾳ πατρίδι. Ἡ ἀγγελία τῆς
συλλήψεως τῆς βασιλείας Ὀλαγας
συνεταράξε τὸν μαθητὴν κάθον-
τά τινος καὶ τὸν ἐνθλικά τοιοῦτον
καὶ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτῆς τῆς μη-
τρὸς τὸν ἀνομάσσαν τὸν προσδο-
κώμενον διάδοχον Κωνσταντίνον, ἡ
δὲ γέννησις τοῦ ὑπέρβη δι' ἡμᾶς
τὸ εὐτυχέστερον ἀθηνῶν γενόμενον.

Ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις ἐκράτει
 ἡμᾶς ἐν διαρκεῖ συγκινήσει, καὶ ὁ
 ἀνδουσιασμός ἀκράτητος ἐξερρηγόνη-
 σεν τὰς σχολικὰς αὐλὰς καὶ τὰς αἰθού-
 σας τοσούτως διεδίδετο κρύφα προφορικῶς
 ἡ ἀγγελία νίκης τινος, ἡ ἀνατίναξις
 δὲ τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου παρή-
 γαγε κατάληξιν ἅμα καὶ ἀνδουσι-
 σμῶν, τὸν ὅποιον ἐξεδηλοῦμεν δι' ἐ-
 κτιμῶνων προκλήσεων εἰς πατροπ-
 ῶμενον πρὸς τοὺς τωρινούς.

Μέχρι το 1870 και μικρόν ὕστερον τὰ ἱστοφόρα ἡμιλλῶντο πρὸς τὴν ἐμπλοκήν, διότι αἱ μηχαναὶ τοῦτον καταλαμβάνοντες εἰς πολλὸν ὥρουν καὶ ἰσχυρὸν ὑπερβολικὸν γαῖανθρακα καὶ ἅλ ναυτοὺς τὸν ἥσαν ὕψηλοι, καὶ οἱ κατὰ τὴν δὴν ἡμεῖς ἀδύνατοι πρὸς τὸ Ἑλλην. ναυτικὸν τὸ ὅποιον ἐλάττωνον ἐν τῇ παιδείᾳ φαντασίᾳ μας εἰς μεγάλα φυσιογνωμία τοῦ Μισοῦ, τοῦ Κανάρη, τοῦ Ἀποστόλη, τοῦ Κριεζῆ καὶ ἄλλων. Πάν Ἑλληνικὸν ὁμόλογον ὑπέρτερον παντὸς ξανικοῦ, καὶ καθιστάμεθα πολλὰς ἐνοχλητικαὶ εἰς τὰ ἐπιθαλάσσια καπετεία, εἰς τοὺς προβλήτας τῶν ὁποίων προτερήκοις καθ' ἑκάστης πυκνὰς ἵνα παρακολούθημεν τὰ ἐθνικὸν καὶ καράβια, ὅσας ἐπενεν ἀπόγειος. Τὰ ἐπιπλήρωματα τότε ἐγνώρισαν διὰ ἀπὸ τῆς παραλάας παρηκολούθουν μετὰ πολλοῦ διαφέροντος τὴν ἐκκίνησιν καὶ τοὺς ἐλιγμοὺς τῶν ἱστοφόρων καὶ ὑπέρτατον τὴν ἐθνικὴν μας φιλοτιμίαν καὶ ἐν τούτῳ.

Ἀφ' ὧν ἀ ἐκκινῶσι τὰ ξένα κα-
ἀ βία, ἰταλικά, ἰσπανικά, γαλλικά,
ἡλλανδικά καὶ ἄλλα, καὶ οὕτω ταῦτα
ἐξελθόντες ἐλιγμοὺς κατὰ τὸ μέσον
τοῦ Συμμεναίου κόλπου ἀπῆλθον καὶ
ἐκκίνησαν τὰ Ἑλληνικά, κομφὰ πάν-
τες, ἐλαφρὰ καὶτοι κατάφορτα, σιενά-
ται μᾶλλον ἐπιμήκη, -διότι τὸ Ἑλλη-
νικὸν ναυτικὸν ἐπὶ θύσας τῆς χωρη-
τικότητος, προετίμα τὴν ταχύτητα—καί
ταν τὰ Ἑλληνικά καερίβια διὰ τὸν
εἰρωτάτων ἐλιγμῶν, εὐλινες ἀποτε-
οῦσι τὸ μυστικὸν τῶν αἰγαιοπελαγί-
κων θαλάσσεσιν ἐπὶ τὴν ἀπελπί-
σιν πρὸ τῆς πρώτας τῶν ταλαντευ-
όντων καὶ θαλάσσεσιν ἐπὶ τῶν κα-
αβίων, ἀνήλθον κολοχώνδας εἰς τὴν
πρωτομένη κεραλα εἰς ἔμπαιγμιν, καὶ
οὕτω προεκάλεσε θριαμβευτικούς ἀ-
ελαγμοὺς τῶν παιδικῶν ἢ μαθητικῶν
μυλων μετὰ τὸν ὅποιον ἀπέτελλον
μυλωνίας αἱ βάρειαι λαχὰ τὸν Ἑλ-
λινικὸν καεἰζέτων καὶ ἄλλων θεατῶν.
Τοσούτων παρέσυνεν ἡμᾶς τὸ θέα-
μα τοῦτο, ὅπερ ἐκέντα πολὺ τὴν ἐ-
κινῆσιν φιλοτιμίαν μας, ὥστε πολλὰς
εἰς βραβυῶνας μὲν πολὺ καὶ προσέλθω-
ντες, εἰς τὰς πρῶτας ἢ μετασημη-
μονίνας παραδόσεις μας, καὶ φαίνεται
αἱ διδάσκαλοι μας ἐξετίμων τὴν
πρωτομένη καὶ τὸ ἀνδιαφέρων ἡμῶν
τὸ ἐπὶ τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν, καὶ αἱ
κατεργήσεις των ἐπὶ τῇ βραδύτητι
αὐτοῦ τὴν αἰτίαν ἥσαν τυπικαί
αἱ δὲ αἰτίας ἄστοιχοι, ὅσαι ἔλαγον ἐν τῇ

ΣΜΥΡΝΑ ΊΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Π Σμύρνη Ἑλληνική?
Π Σμύρνη ελευθέρα? Πρέ-
 μαι να εἶναι τις Σμυρναῖος ἢ να
 ζῇς ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ χρόνον τι-
 μακρὸν καὶ γνωρίσει κατὰ βάθος
 ἐν σμυρναϊκῇ ψυχῇ ἢ αὐτοῦ
 ἐννόησιν τὴν σημασίαν τῶν δύο
 λέξεων ἐπιφωνήσεων καὶ νὰ αἰσθανθῇ
 τὴν σήμερον αἰσθάνονται οἱ Ἕλλη-
 νικώτατοι Σμυρναῖοι ἐπὶ τῇ ἀποβάσει
 ἐν Ἑλλήνων στρατιωτικὸν εἰς τὰς γα-
 νὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας καὶ ἔσχο-
 ν τὴν εὐτυχίαν νὰ διαγάγωμεν ἐν-
 κα ὅλα ἔτη, τὰ ὀρειότερα τῆς ἀν-
 ωπλιτοῦς ἡλικίας, ἀπὸ τοῦ ὁρόσου
 χροὶ τοῦ δεκάτου ἐννάτου, ὅποτε
 αἱ ἐντυπώσεις γίνονται βαθεῖται
 ἀνεξέλεπτοι καὶ τὰ συναισθήμα-
 διαμορφοῦνται καὶ ἀποκρουσταλ-
 οῦνται δι' ὅλου τοῦ βίου παραμέ-

Διὰ τὰυτα δι' ὅλου τοῦ σχετικῆς
ἀπρὸ βίου ἡμῶν τὸ ὄνομα Σμύρνη
ἢ Σμυρναῖος ὁσάκις ἀκούομεν, ἔξε-
ρρουν ἐν τῇ διαβολᾷ ἡμῶν ὡραίαι
καὶ φαίδαι ἀναμνήσεις καὶ ἐν τῇ
χαρὶ ἡμῶν συναισθημάτων ἡδέα καὶ
ἐκπνὰ εἰς πληροῦσι τὰ φρικώδη
δ' ὀφρηνήλης ζωῆς στήθι τῆς ἐφη-
μέρας ἡλικίας. Μεταγόμεθα νοεράς
ἢ μετὰ γομεν τοὺς ἀναγνώστας ἡ-
μῶν ἐς μεμαρσπομένην πως ἐποχὴν
ἀρχὴ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως
1866, ὅτε ἀπὸ τῆς ὀρεινῆς καὶ
ὑψηλῆς Μάνης εὐρέθημεν ἐν Σμύρ-
νῃ. Ἀπὸ τῶν κλιτῶν τοῦ Ταυγέτου
ἐπὶ ἀχαλὶ ὀρίζοντα εὐρέθημεν ἐν ἐπὶ
στενωπῶν τῆς ἀνατολικῆς μεγα-
πόλεως, ἀπὸ τῆς μεμυρομένης ὀ-
νῆς ἀνδρᾶς ἐν μέσῳ τῶν ἀναθυμιάσε-
ων ἑαυτοῦ χαινούσων ὑπόνομον,
φαίνεται οὖν τοσαύτη. ἦτο ἡ δυσ-
χολία τοῦ ἀτιθάσσου μανιατόπατος
καὶ ἀσφυκτικῇ ταύτῃ περιβάλλοντι
καὶ μὴ γέννηται δυνατόν ἡ παρα-
τήρη. αὐτοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν σχο-
λῆν. Ἀγ. Αἰκατερινῇ, ὅπου ὤδη-
τήθημεν, καὶ τὴν ἐνθ' ὅνουν δ' οὐμα-
τικὴν καὶ ἀγαθὴν πρεσβύτην δ'

ὑπεράνωτας. Ἀφῆσθην διὰ τοῦτο
ἐλευθερώσει ἐπὶ μῆνας νὰ περιφέρω-
μαι ὅπου ἀν ᾗθελον καὶ ἐσώωμαι
ἐξω τῆς πόλεως εἰς τὰ περὶ θύλακα.
εἰς τὴν ἀμειώβητη παραλίαν
τοῦς ἑλλογόντας καὶ ἐνίοτε εἰς
τοῦς προδιόχτας τῶν ἐπιθα-
λάσσων καφνεύτων. Ἐκεῖ δὲ
τοῦ εἰς τοῦ Ἑγγυλλέζου τὴν
ἀνάστα ὅπου τὸ μηχανοοργεῖον τοῦ
Σμῖθ (πατρὸς τοῦ πρὸ εἰκοσαετίας ἐν
ἐνὶ ὁρμῇ ἀποθανόντος Σμῖθ διδασκαλοῦ
ἐν τῶν γυμνασίων) ἐν ᾧ περιεργαζόμενη
ἐκκατασκευάζει τὰ ἡσθάνθη ἀλγεῖν-
τάτα τὴν θάλασσαν τοῦ δεικνύοντος δεξιᾶς
ἐκείρης μου μεταξὺ τῶν ἐδόντων δύο
ροχῶν, καὶ ὅτε ἀπὸ αὐτῶν αὐτὴν εἶχεν
ἐπισπασμένη δὲ θυεῖ. Πράγμα ἀσήμε-
νον διὰ τὰ παιδὰ ὁρασίμων. Δὲν ἐνθυ-
σομαι ἀν ἐπλυνὰ τὸ τραῦμα διὰ πα-
κατεμένους θαλασσοῦς ὕδατος. Περὶ
ἐσθὰ αὐτὸ διὰ ληριδὸς τοῦ ρινομά-
του μου καὶ τὸ ἀπέκρυψα ἐπιμε-
νῶς ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς .θείας
μου μετριότητος ἐλπίης καὶ ἐπιπολῶν
ἐν οὐδενίαις ἰατρικῇ βοήθειαις.

Ὅτιαι φαίνεται κατὰ μικρὸν ἔξῃ
εἰσώθημεν ἐν τῇ νέῃ περιβάλλοντι
καὶ μετὰ πολλῆς ὁρέξεως θὰ ἐπε-
σώθημεν εἰς τὰ μαθήματα ὑπὸ
ἐν σεβαστῶν καὶ ἀγαθῶν διδασκάλων
ἐπεπρόσαν, διότι τὸ ἄξιωμα τοῦ πρῶ-
τοσκόλου εἶχουμεν καθ' ἑλπίας τὰς τά-
ξεις καὶ εἰρηθὰ ἐν τῶν ἐνέων τοῦ ἡ-
λικουκλίου κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἄλλη-
λεδιδασκτικὴν τότε μέθοδον διδασκόν-
των τοὺς συμμαθητὰς αὐτῶν, ἀνὰ δύο
ἢ κατ' ἑξῆς μετεπεπρώσαν τὰς τάξεις
τοῦ Δημοτ. Σχολείου, ὥστε νὰ εὐρε-
σώμεν πολὺ ταχέως εἰς τὸ Σχολαρχεί-
ον τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ὑπὸ
τῆς ἐκείνου τῶν ἀσπίδων Βοντιζέ-
ου καὶ εἰς τὸ Τυμνάσιον ὑπὸ γυ-
μνασιάρχην διαπρεπῆ, τὸν ἀξιμνηστον
Ἐανδόπουλον, αὐτὸν πρῶτον ἐν
τῇ Ἀνατολικῇ καὶ εἰς τὴν Σμυρναϊκῇ
σχολεῖα εἰσαγαγόντα τὴν νέαν κατὰ
ἐκστατότηκα καὶ Ἐρβарт μέθοδον,
ὅλῳ πρὶν εἰσαχθῆ αὐτὴν ἐν Ἀθῇ-
νῇ, δέκα ἑλὰ ἑτη πρότερον.

ἦν ἐπὶ τῇ δημοσιευθείσῃ ἐκ' ὁλοκάτων
τῶν ἐγγράφων τύπων. Ἐκεῖ τοιαύ-
τα καὶ ὁ διαγωνισμὸς ἀνεβλήθη διὰ
τὴν 6ην ᾿Ιουνίου 1919 ἑ. ν.

Ἐν Λαγκασίᾳ τῇ 16 Μαΐου 1919.

A. Αἰσταδίης
Διμήτριος.

SUN
INSURANCE OFFICE

LONDON ESTABLISHED 1710

Ἀσφαλίζει ἐν ἑκύπρῳ σχε-
δὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς
τὰς τεχνολογίας τιμὰς τῶν ἀ-
σφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦ-
σι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλισμένων
ἐπὶ ταχέστερον καὶ ἑλεγχόμενως.

Ἐσφαλίσαν καὶ ἄλλα πο-
σά πληθύνοντα Διε. 3,380,605
Ἐσφαλίσαν ἀξήτητον „ 1,920,000

Ὑπόλοιον, κεφάλαιον „ 5,308,605

Οἱ ὅλονται τὰ ἀσφαλιζοῦσι τὴν κινήτην
ἀκίνητην περιουσίαν τῶν ἑα-
σμένων τὰς ἀσφαλίσεις τῶν παρακατα-
στάντων ἀποσπῶντες εἰς τὸ ἑξῆς
ῥαβδίον μου ἡ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἐν-
τεταγμένον μου κ. Σ. Κ. Κραμβῆν.

Πράκτωρ ἐν ἑκύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

Δ ΕΡΜΑΤΑ κατεργα-
σμένα, Ἐυτεροσφύετα
Μαυρορέλλη, Ζαυρή καὶ ἑκα-
τόκνη, Δέρματα καθαρισμένα,
Ἀμερικανικῆς προελεύσεως,
Μηχανάκια, Ἑκλυενδρέακια,
Ἀνέλακια, Ἑσπρινάκια, Βερνι-
κοπογιάδες, Χρώματα νερο-
πογιάς καὶ λαδοπογιάς, καὶ
ἄλλα ἐν γένει καὶ εἶδη τῆς ὑπο-
δηματοποιίας καὶ χρωστικῆς
ὕλης, εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐν
Λευκωσίᾳ Ἐμπορεῖον κατὰ
παρακαταστάσιν τοῦ ἑξῆς ῥαβ-
δίου μου κ. Σ. Κ. Κραμβῆν.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ὑπάλλη-
λοι (καλαφάδες) διὰ τὸ
υποδηματοποιεῖον τοῦ κ.
Αιγρᾶν Οὐζουνιάν. Μι-
σθοὶ ἱκανοποιητικοί.

Ἀποταθῆτωσαν οἱ βου-
λόμενοι διὰ πλειοτέρας
πληροφορίας πρὸς τὸν
ἴδιον.

ΚΥΠΡΟΥ

Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000
ἐκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατά-
γῃ τοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρ-
1912.

ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ με-
μοῦ τοῦ Ταμιευτηρίου «ἢ Λευκωσία»
αἰών καταβολῶν ἀποταμιευτικῶν σύ-
νται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρῶ-
τορροθεμίαν ἐπὶ τόκῳ

μετὰ 1 ἔτος
» 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐπὶ τῇ ἐξέτασι τοῦ ἐκείνου ὑποκλ. Τυμπαρί-
της

Εσωτερικῶ καὶ τῷ Ἐξωτερικῶ.
 Ὁ Διδασκὼν
 Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

